

Türingiya Tarihine Bakış

Julia Reutelhuber

Kapak Tasarımı: Diego Crescentino

Bu yayın, Landeszentrale für politische Bildung'un görüşlerini temsil etmemektedir. İçerik ifadeleri yazarın sorumluluğundadır.

Landeszentrale für politische Bildung Thüringen
Regierungsstraße 73, 99084 Erfurt
www.lzt-thueringen.de

2017

Julia Reutelhuber

Tübingiya Tarihine Bakış

İçerik

1. Tübingiya Düklüğü
2. Prostestan Reformu
3. Mutlak idare rejimi ve küçük devletler
4. Restorasyon ve devrim arası dönem
5. Weimar Cumhuriyeti'nde Tübingiya
6. Koruma ve savunma bölgesi olarak Tübingiya
7. Toplama kampları, silahlanma ve zorunlu çalışma
8. Almanya'nın bölünmesi
9. Barışçıl Devrim 1989
10. Tübingiya eyaletinin yeniden kuruluşu
11. Klasik Weimar
12. Bauhaus Weimar (1919–1925)

LZT

1223 yılında inşa edilen Creuzburg yakınlarındaki Werra Köprüsü Tübingiya'daki en eski doğal taş köprüdür.

1. TüriŒiya Düklüğü

Ludovya hanedanlığı 1040'dan beri yükselişteydi. Wartburg Kalesi (1067' inŒa edildi), Ludovya gücünün bir sembolü idi.

1131 yılında I. Ludwig'e Kontluk unvanı verildi. Bu Kontluk "anayasal yeni oluşumu" ile, TüriŒiya en etkili eyaletlerden biri haline geldi. Kontluk doğrudan krala bağlıydı ve bu nedenle neredeyse Baverya, Saksonya ve Svabya'nın geleneksel dukeleri ile aynı mevkideydi. Hatta Kontların çocukları, Avrupalı seçkinlerin soylu evlerinde bile evlenmiştir (1221, Ludwig'in Macar prensesi Elizabeth ile evliliği) .

Kont I. Herman sanatın sevilen bir hamisi idi. Onun yönetimi altında (1200–1217) TüriŒiya Mahkemesi, Avrupa'nın kültürel yaşamının en önemli merkezlerinden birine dönüştü.

1206 yılında zamanın en ünlü Œairleri " Œairlerin Savaşı" için Wartburg Kalesi'nde buluştu.

Çocuk sahibi olmayan IV. Heinrich Raspe'nin 1247 yılında ölümünden sonra, TüriŒiya'da Ludovya Dönemi sona erdi. Veraset savaşının ardından, arazi toprakları Hessen ve TüriŒiya olarak ikiye ayrıldı.

LZT

Anger Erfurt'taki Luther heykeli. Martin Luther 1501 ve 1511 yılları arasında Erfurt'ta yaşadı.

2. Prostan Reformu

Martin Luther'in Tüzingiya'da bulunması, Prostan Reformu'nun Tüzingiya'ya erken yayılmasına katkıda bulundu. Şehirlerde din adamları giderek artan bir şekilde Luther'in öğretilerini vaaz etti ve çok çeşitli reformcu fikirler ve öneriler geliştirdi.

Reformun merkezleri; Eisenach, Weimar ve Orlamünde idi. Luther'in 1521'den 1522'ye kadar Wartburg'da bulunması ise ayrıcalıklı bir kültürel öneme sahiptir. Luther, Wartburg'da İncil'i Almanca'ya çevirmiştir.

Saksonya Elektörü Johann reforma olan inancını bildirdi. Fakat 1524'de sosyal ve dini çatışmalar Tüzingiya'da huzursuzluğa yol açtı. Thomas Müntzer, sosyal ve dini meseleleri birbirine bağlayan kişi olarak halen bilinen biridir. 15 Mayıs 1525'te, Frankenhaus Savaşı'nda, köylü orduları soylu müttefikler tarafından yenildi. Savaştan hemen sonra, Lüteriyen Kiliseleri kuruldu ve bu kiliseler Luther'in öğretileri ile reforme edildi. Reform Eichsfeld hariç bütün Tüzingiya bölgesinde hüküm sürdü.

Friedenstein Sarayı, 1643–1654'te Gotha'da inşa edildi.

3. Mutlak idare rejimi ve küçük devletler

17. ve 18. yüzyıllar boyunca Tübingiya'da birçok yönetici, ana Avrupa devletlerinin yönetim tarzını taklit etti. Yeni yerleşim yerleri (örneğin Friedenstein, Gotha Sarayı) inşa edildi, av ve yazlık saraylar, sanata teşvik eden park alanları ve benzeri bahçeler kuruldu. Bunlarla birlikte mutlak idare rejimin gücünü vurgulamış oldular.

O dönemin Tübingiya devletleri çok çeşitliydi: on düklük, on sömürge, dört idari bölge, bir başpsikopos mülkü ve iki imparatorluk şehri vardı. Weimar, Gotha ve Eisenach düklüğü tarafından yönetilmiş olan Wettin Evi en önemlisiydi. Bununla birlikte, bazı durumlarda, güç kısıtlamaları olan minyatür alanların yaratılmasına da neden olan alt bölümler oluşturdular. Yöneticiler, bürokrasinin inşasına dayanan etkin siyasi merkezileştirme yoluyla devlet kapasitesini geliştirmeye çalıştılar.

“Yetişkinlerin ve cahillerin eğitimi” üzerine, Saksonya-Gotha'daki I. Duke Ernest (1601-1675), 1642'de, kendi nüfuz alanındaki bölgelerde beş yaşından on iki yaşına kadar olan çocuklar için zorunlu eğitimi uygulamaya koymuştur.

Wikimedia Commons

„Jenali öğrencilerinin 1813 tarihindeki Özgürlük Savaşına akını “,
Ferdinand Hodler 1908

4. Restorasyon ve devrim arası dönem

Napolyon'a karşı verilen özgürlük savaşlarından sonra, ulusal liberal hareketi Türingiya'da elverişli bir iklim buldu.

1815 yılında, Jena'da Öğrenci Cemiyeti kuruldu, hemen ardından tüm Almanya'da benzer cemiyetler kuruldu.

Saksonya-Weimar Büyük Dükalığı 1816'da bir anayasa kabul etti ve bu da onu Almanya'daki ilk anayasal monarşilerden biri haline getirdi.

Öğrencilerin daha fazla politize olmasına yol açan 1817 tarihli Wartburg Festivali bugün bile gayet ünlüdür. Bu hareketler yerel yönetimlerin bastırılmasını ve Alman İmparatorluğu'nun bir anayasal monarşinin altında kurulmasını talep ettiler.

1819 tarihinde Karlovy Vary kararlarının ardından liberal, ulusal ve demokratik beklentiler bastırılırken, sosyal ve siyasi şikayetler 1848 Türingiya'sında devrimci protetolara yol açtı.

Devrimin 1849'da çöküşüyle birlikte Türingiya'nın devrimci konseyleri de dağıldı. Almanya'daki birbirini takip eden restorasyona rağmen, Türingiya'daki siyasi iklim nispeten hoşgörülü kaldı.

LZT

Weimar Cumhuriyeti'ndeki Türingiya Parlamentosu, bugün Franz Liszt Müzik Yüksekokulu

5. Weimar Cumhuriyeti'nde Türingiya

1918 Kasım Devrimi'nin bir sonucu olarak, Almanya'daki tüm hükümdarlar tahttan indirildi.

Coburg'un Bavyera'dan ayrılmasından sonra Türingiya'da, referandumla “küçük bir Türingiya” birliği arayışında olan ulusal devlet parlamentoları seçildi.

Alman Ulusal Meclisine geniş kapsamlı seçimlerden sonra parlamento Weimar'da bir araya geldi. Burada emperyal anayasa kabul edildi: Ortaya çıkan demokratik devlet, bu nedenle Weimar Cumhuriyeti olarak adlandırıldı.

Kaotik koşullar Cumhuriyetin ilk yıllarında hüküm sürdü. Kapp-Lüttwitz'in (1920) darbesi, Türingiya'yı güçlü anlaşmazlıklar bölgesine dönüştürdü.

Türingiya eyaleti, Weimar başkent olmak üzere, Gotha, Altenburg, Meiningen, Rudolstadt, Sondershausen ve Reuss`dan oluşan yedi ayrı eyaletle 1 Mayıs 1920'de kuruldu. Erfurt şehri ve Eichsfeld gibi diğer bölgeler Türingiya'ya ait değildi, Prusya`da kalmaya devam ettiler.

Türingiya Parlamentosu'nda partiler arasında özellikle seçkin radikal siyasi partiler arasında bir rekabet vardı. Ardından, Türingiya ulusal sosyalizmin politik bir merkezi haline geldi.

LZT
Weimar'daki "Gauforum". 1937 ve 1945 yılları arasında planlanan beş komplesten sadece üçü tamamlandı.

6. Koruma ve savunma bölgesi olarak Tüvingiya

1926'da Hitler Gençliđi (HJ), Weimar'daki Ulusal Sosyalist Alman İşçi Partisi (NSDAP) dışındaki ikinci ulusal kongrede kuruldu.

Tüvingiya'da 1930 - 1931'de Wilhelm Frick, NSDAP ile İşçileri ve Eğitim Bakanı olarak yönetime girdi ve Weimar Cumhuriyeti'nin ilk bölgesinde hükümete ulaştı.

1932'de NSDAP'ın kurucusu Fritz Sauckel, Tüvingiya Hükümeti ve İşçileri Bakanı olarak seçildiği zaman erkenden iktidara geldi. Sauckel, Tüvingiya 'yı "Üçüncü Reich" da örnek bir devlet olarak özetledi.

Weimar, kendisini idame merkezi iktidar olarak görkemli ulusal sosyalist tarzda geliştirdi ve Buchenwald'ın toplama kampı da Weimar`da kuruldu.

İnsan Gücü için tam yetkili General olarak (1942) Sauckel, zorunlu işgücü için tüm Avrupa'dan işçilere sınırsız erişime sahipti. Ayrıca 1944'te, Sauckel'e Erfurt idari bölge başkan yardımcılığı yetkisi de verildi. Sauckel, 1946'da, Nürnberg Mahkemesi`nde savaş suçları ve insanlığa karşı işlenen suçlar gibi ana savaş suçlarından dolayı ölüm cezasına çarptırıldı.

Buchenwald toplama kampının ana kapısı (1937–45)

7. Toplama kampları, silahlanma ve zorunlu çalışma

Suhl'deki Simpson endüstrilerinin kamulaştırılmasıyla, Sauckel aynı zamanda silahların yeniden silahlanmasından doğan bir sanayi imparatorluğu (Wilhelm Gustloff Vakfı) inşa etme kapasitesine sahipti.

1937'de inşa edilen KZ-Buchenwald, Reich'teki üç büyük kamptan biriydi. Bu "çalışma kampında", 3. ABD Ordusu tarafından kurtarılmaya kadar insanlık dışı çalışma koşulları ve cezalarla 56.000 den fazla insan öldürüldü. Ana toplama kampının yanı sıra, birden fazla yerde alt toplama kampları vardı. Nordhausen yakınlarındaki Mittelbau-Dora toplama kampı özellikle önemliydi. Roketler İkinci Dünya Savaşı'nın en büyük yeraltı silah fabrikasında inşa edildi.

Savaş sırasında Fritz Sauckel, daha fazla silah endüstrisini Tübingiya'ya çekmeye çalıştı ve Avrupa'nın her yerinden zorla işçi getirdi. Örneğin, 1942'de, "Sauckel Aksiyon" da bütün Doğu Avrupa'dan Almanya'ya sürülen 2,7 milyon insan vardı.

Zorla çalıştırılan işçilerin işgücü, korkunç yaşam ve çalışma koşulları altında sömürüldü.

NATIONAL-THEATER, WEIMAR

ZWANZIG MARK

WER BANKNOTEN NACHMACHT ODER
VERFÄLSCHTE SICH VERSCHAFFT

Almanya Demokratik Cumhuriyeti döneminden 20 Mark

LZT

8. Almanya'nın bölünmesi

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Tüvingiya, 1949'da Almanya Demokratik Cumhuriyeti'nin ortaya çıktığı Sovyet işgal bölgesine aitti.

ABD ve Sovyetler Birlięi arasındaki Soğuk Savaş'ın sonucu olarak Almanya bölündü. Alman iç sınırı ülke çapında 1393 kilometre genişledi. 1945'ten 1961'e kadar, üç milyondan fazla insan Sovyet işgali bölgesinden ve daha sonra da Almanya Demokratik Cumhuriyeti'nden kaçtı.

Egemen Alman Demokratik Cumhuriyeti Partisi ve Almanya Sosyal Birlik Partisi, halkı sürgün eden politikalarını değiştirmedikleri gibi, hatta dünyanın en dayanıklı sınırının inşa edilmesine izin verdiler.

Bu Alman Demoktarik Partisi'nin istikrara kavuşmasının tek yolu idi. Engellerin giderek arttırılması yoluyla, Tüvingiya sakinleri için özgür ikamet etme hakkı yok oldu.

Tüvingiya ve federal eyaletler Bavyera, Hessen ve Aşağı Saksonya arasında 763 km sınır vardı. Alman Demokratik Cumhuriyeti'den ayrılmaya çalışan yüzlerce insan bu sınırdaki hayatını kaybetti.

9 Kasım 1989'da sınırın açılmasından sonra, binlerce insan doğudan batıya akın etti.

Wikimedia Commons

Barışçıl Devrimin Sembolü. Arması olmayan Alman Demokratik Cumhuriyeti bayrağı.

9. Barışçıl Devrim 1989

Tüvingiya, barışçıl devrimin dikkat çeken merkezlerinden biri değildi, ama burada, 7 Mayıs yerel seçimlerinin çarpıtılmış sonuçlarından sonra protestolar patlak verdi.

Kilisenin koruması altındaki yurttaş hareketleri, Barışçıl Devrimin ilk dönemlerindeki merkezi aktörlerdi.

Bazı bölgelerde, kötüye giden bölgesel koşullar (özerk politikacılar, çevre kirliliği, umursamazlık, şehirlerin bozulması) kamusal öfkeye neden oldu.

Çok sayıda Tüvingiya şehrinde giderek artan yükselen bir oranda halk, barış için haftalık dini seremonilere katıldı. Buna ek olarak, Tüvingiya'da sonbahar protesto hareketleri ortaya çıktı.

Bunlardan en önemlileri arasında 7 Ekim Arnstadt, 23 Ekim Jena, 27 Ekim Nordhausen ve 3 Kasım Erfurt protestoları vardı.

“Duvar” ın çöküşünden sonra, Tüvingiya Batı'ya sınırı olan bir bölge olarak özel bir rol oynamıştır, çünkü her iki Alman devletinden insanların buluşmaları için ortak bir nokta olmuştur.

Erfurt'daki Thüringya Parlamentosu salonu (2003'ten beri).

10. Tüiringiya eyaletinin yeniden kuruluşu

3 Ekim 1990'dan itibaren Tüiringiya, üç eski Alman Demokratik Cumhuriyeti bölgesinden Erfurt, Gera ve Suhl, ve Schmölln, Altenburg ve Artern bölgelerinin biraraya gelmesiyle birlikte bir federal devlet olarak kuruldu.

Eyaletin ilk seçimleri aynı yıl içinde yapıldı. İlk Tüiringiya Eyalet Parlamentosu 25 Ekim 1990'da Weimar'daki Alman Ulusal Tiyatrosu'nda açıldı.

1991 yılında Erfurt, Tüiringiya devlet meclisi merkezi ve eyalet başkenti olarak ilan edildi.

Geleneksel devlet bayrağı renklerine ek olarak, Tüiringiya devlet arması, Ludovinyalı aslanlarla birlikte, Tüiringiya, kontluk geleneğine geri döner.

Tarihin başka bir bağlantısı olarak, halihazırda Weimar Cumhuriyeti'nin anıldığı gibi, eyalet "Özgür Devlet Tüiringiya" olarak tanımlanır.

1993 yılında, Özgür Tüiringiya Eyaletinin anayasası resmi olarak Wartburg Kalesi'nde kabul edildi.

Meiningen'deki 1909 yılında inşa edilen tiyatro binası

11. Klasik Weimar

Tübingiya'nın kültürel yapısı geçmişten günümüze "Weimar Klasizmi" (1775-1832) `den etkilenmiştir.

Düşes Anna Amalia'nın "Musenhof'u" ve oğlu Carl August (1775-1828) 'un hükümdarlığı, Weimar'a çok sayıda yazar ve sanatçı gelmesini sağladı.

Johann Wolfgang Goethe, Weimar'da uzun yıllar geçirdi ve eserlerinin çoğunu orada yazdı. Aynı zamanda Friedrich Schiller, Christoph Martin Wieland, Johann Gottfried Herder ve diğerleri, Weimar klasizmine katkıda bulundular.

Aynı zamanda Jena, idealist felsefenin (Fichte, Schelling, Hegel) ve erken romantizmin (Schlegel, Tieck, Brentano, Novalis) bir merkezi olarak gelişti.

Besteci Franz Liszt Eisenach, Sondershausen, Erfurt gibi birçok Tübingiya şehrinde çalıştı ve Weimar'da 1872'de Almanya'da ilk orkestra okulu kurdu.

Tiyatro Dükü olarak anılan II. George (1866-1914) Meiningen´de tiyatro yapımları ve modern tiyatronun kurucusu olarak rol aldı.

Diego Sebastián Crescentino

„Am Horn“, Weimar`daki model ev– ilk Bauhaus Sergisi için 1923`de inşâ edildi.

12. Bauhaus Weimar (1919–1925)

İmparatorluğun çöküşüyle birlikte sonra sanatsal alanda da yeni bir başlangıç vardı. Bu yeni başlangıcın amacı, sanatı modern endüstriyel toplumla aynı hizaya getirmektir. Bunun yanında odak, nesnenin işlevselliği üzerinedir.

1919'da, Thüringiya Eyaleti hükümeti, Walter Gropius'u, mevcut iki enstitüden oluşan yeni kurulan Weimar'daki "Bauhaus" un yöneticisi olarak görevlendirdi.

Burada, yeni çağın estetik ve teknik "ilkeleri", Bauhaus manifestosunda gerektiği gibi yeni döneme iletildi.

Gropius, Avrupa sanatının Wassily Kandinsky (1866-1944) ve Paul Klee (1879-1940) gibi avangardlarını Weimar'a da Bauhaus'ta eğitim vermeye davet etti. Kuruluşundan bu yana, Bauhaus muhafazakar çevrelerden kritik baskılara maruz kalmıştır.

Devlet parlamentosundaki keskin siyasi çatışmalarda Bauhaus, farklı çıkarların bir parçası oldu. Uzun süren anlaşmazlıklardan sonra, Bauhaus 1925'te Dessau'ya taşındı.

Bauhaus Üniversitesi, Weimar

Diego Sebastián Crescentino

Landeszentrale für
politische Bildung
Thüringen

PANORAMA MUSEUM

